

موسی علیه السلام مرد بسیار با شرم و حیایی بود و دوست داشت بدن خود را از دیگران بپوشاند چنانکه هیچ قسمتی از پوست بدنش دیده نمی شد؛ بنابراین بنی اسرائیل به اذیت و آزار او پرداختند.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ مُوسَى كَانَ رَجُلًا حَيًّا سِتِيرًا، لَا يُرَى مِنْ جِلْدِهِ شَيْءٌ اسْتَحْيَاءً مِنْهُ، فَأَذَاهُ مَنْ آذَاهُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَقَالُوا: مَا يَسْتَتِرُ هَذَا التَّسْتَرُ، إِلَّا مِنْ عَيْبٍ يَجْلِدُهُ: إِمَّا بَرَصٌ وَإِمَّا أَدْرَةٌ، وَإِمَّا آفَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ إِزَادَ أَنْ يُبْرِئَهُ مِمَّا قَالُوا لِمُوسَى، فَخَلَا يَوْمًا وَحْدَهُ، فَوَضَعَ ثِيَابَهُ عَلَى الْحَجَرِ، ثُمَّ اغْتَسَلَ، فَلَمَّا قَرَعَ أَقْبَلَ إِلَى ثِيَابِهِ لِيَأْخُذَهَا، وَإِنَّ الْحَجَرَ عَدَا بِتَوْبِهِ، فَأَخَذَ مُوسَى عَصَاهُ وَطَلَبَ الْحَجَرَ، فَجَعَلَ يَقُولُ: تَوْبِي حَجْرٌ، تَوْبِي حَجْرٌ، حَتَّى انْتَهَى إِلَى مَلَأٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَرَأَوْهُ عُزْبَاتًا أَحْسَنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ، وَأَبْرَأَهُ مِمَّا يَقُولُونَ، وَقَامَ الْحَجْرُ، فَأَخَذَ تَوْبَهُ فَلَيْسَهُ، وَطَفِقَ بِالْحَجَرِ صَرْبًا يَعَصَاهُ، فَقَالَ اللَّهُ إِنَّ بِالْحَجَرِ لِيُدْبًا مِنْ أَثَرِ صَرْبِهِ، ثَلَاثًا أَوْ أَرْبَعًا أَوْ خَمْسًا، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا»: «موسى علیه السلام مرد بسیار با شرم و حیایی بود و دوست داشت بدن خود را از دیگران بپوشاند چنانکه هیچ قسمتی از پوست بدنش دیده نمی شد؛ بنابراین بنی اسرائیل به اذیت و آزار او پرداختند و گفتند: این همه پوششش فقط به دلیل عیبی است که در پوست او می باشد؛ یا به خاطر پیسی است یا به سبب ورم بیضه یا بیماری و عیب دیگری؛ این بود که الله متعال اراده نمود موسی را از آنچه به او نسبت می دهند، مبرا کند؛ پس روزی موسی تنها شد و لباسش را درآورد و روی سنگی گذاشت. آنگاه غسل نمود و چون غسلش تمام شد، رفت تا لباسش را بردارد و بپوشد که سنگ مذکور با لباسش شروع به دویدن کرد. بنابراین موسی علیه السلام عصایش را برداشت و به دنبال سنگ رفت و می فرمود: ای سنگ، لباسم؛ ای سنگ، لباسم؛ تا اینکه سنگ مذکور به جمعی از بنی اسرائیل رسید و به این ترتیب موسی علیه السلام را لخت و عریان در بهترین هیئتی که الله متعال خلق نموده، دیدند. و اینگونه الله متعال او را از آنچه درباره اش می گفتند مبرا نمود. و موسی علیه السلام لباسش را از روی آن سنگ برداشت و پوشید و با عصایش ضربه ای به آن زد؛ به الله سوگند در نتیجه ی آن ضربه، سه یا چهار یا پنج اثر بر سنگ باقی ماند؛ و این همان کلام الهی است که می فرماید: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا» [احزاب: 69] «ای کسانی که ایمان آورده اید، [پیامبر را نیازارید و] مانند کسانی نباشید که موسی را [با تهمت های ناروا] آزرده، سپس الله او را [از آنچه در حقش می گفتند] تبرئه نمود؛ و [موسی] همواره نزد الله آبرومند است».

[صحیح است] [متفق علیه]

پیامبر خدا موسی علیه السلام مردی بسیار با شرم و حیا بود و پوشیدن بدنش را دوست داشت و نمی گذاشت حتی بخشی از بدنش را دیگران ببینند؛ پس بنی اسرائیل او را مورد اذیت و آزار قرار دادند و گفتند: چرا این همه خود را می پوشاند، حتما دلیل آن وجود عیبی در پوستش می باشد؛ یا پیسی دارد یا بیضه هایش ورم دارند و یا عیب و مرض دیگری دارد. این بود که الله متعال اراده نمود موسی علیه السلام را از آنچه به وی نسبت می دهند، مبرا کند؛ بنابراین روزی موسی علیه السلام تنها می شود و لباسش را در می آورد و بر سنگی می گذارد و سپس غسل می کند؛ وقتی غسلش تمام می شود، می رود تا لباسش را بردارد و بپوشد که سنگ را در حال دویدن با لباسش می بیند؛ لذا عصایش را بر می دارد و برهنه به دنبال سنگ می رود تا لباسش را پس بگیرد و همزمان می گوید: ای سنگ، لباسم را بازگردان؛ تا اینکه از کنار گروهی از بنی اسرائیل می گذرد و آنها بهترین جسمی را که الله متعال

خلق نموده، برهنه می بینند. و به این ترتیب می دانند که موسی علیه السلام بیماری و عیبی نداشته است و الله متعال او را از افتراءات آنها مبرا می نماید. و پس از آن موسی علیه السلام به سنگ دست می یابد و لباسش را بر می دارد و می پوشد و با عصایش چنان ضربه ای به سنگ می زند که سه یا چهار یا پنج اثر از این ضربه بر سنگ باقی می ماند. و این همان اذیت و آزار بنی اسرائیل در مورد موسی علیه السلام بود که الله متعال در مورد آن این آیه را نازل فرمود: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا» [احزاب: 69] «ای کسانی که ایمان آورده اید، [پیامبر را نیازارید و] مانند کسانی نباشید که موسی را [با تهمت های ناروا] آزرده، سپس الله او را [از آنچه در حقش می گفتند] تبرئه نمود؛ و [موسی] همواره نزد الله آبرومند است». یعنی چنانکه بنی اسرائیل موسی علیه السلام را اذیت کردند و الله متعال براءت وی از افتراءات آنها را آشکار نمود و موسی نزد الله صاحب جاه و مقام و منزلت بود، از اینکه رسول الله صلی الله علیه وسلم را مورد اذیت و آزار قرار دهید، پرهیز کنید.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10992>

النَّجَاتُ الْخَيْرِيَّةُ
ALNAJAT CHARITY

